

Sygn. akt VIII Pz 45/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Łanowy

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSO Grzegorz Tyrka

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2016r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy I. P. (P.)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. Oddział KWK (...) w R.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 marca 2016r., sygn. akt IV P 435/15

postanawia:

oddalić zażalenie

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 marca 2016r., sygn. IV P 435/15 Sąd Rejonowy w Z. przyznał biegłemu sądowemu J. L. kwotę 338,94 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie uzupełniającej opinii sądowno-lekarskiej w sprawie i zwrotu kosztów sporządzenia opinii.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy powołał podstawę prawną przyznania wynagrodzenia oraz wskazał, że żądane przez biegłego wynagrodzenie znajduje oparcie w przywołanych przepisach i jest uzasadnione.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód zarzucając naruszenie przepisów postępowania, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 286 i art. 288 k.p.c., polegające na przyznaniu wynagrodzenia biegłemu za opinię uzupełniającą, która stanowi wyłącznie powtórzenie opinii pierwotnej i nie zawiera odpowiedzi na pytania i zastrzeżenia strony powodowej.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i odmowę przyznania biegłemu wynagrodzenia za opinię uzupełniającą złożoną na piśmie w dniu 10 marca 2016r.

W treści zażalenia powód zarzucił, iż biegły ustosunkował się do pytań powoda, opinia uzupełniająca nie spełnia jednak kryteriów rzeczowości, merytoryczności i obiektywizmu, nade wszystko zaś nie zawiera odpowiedzi na wątpliwości zgłaszane przez powoda, a stanowi połączenie wniosków z opinii pierwotnej z zarzutami ad personam. W ocenie skarżącego w opinii uzupełniającej biegły dokonał powtórzeń wniosków z opinii głównej oraz nie udzielił odpowiedzi na konkretne pytania powoda. Skarżący zarzucił biegłemu brak obiektywizmu. Zdaniem powoda, w świetle takiej oceny opinii uzupełniającej, w kontekście zastrzeżeń strony powodowej, nie jest uzasadnione przyznanie biegłemu wynagrodzenia za 6 godzin pracy oraz kosztów wydania opinii a dokonanie takiej oceny powinno prowadzić do odmowy przyznania wynagrodzenia

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, wysokość przyznanego biegłemu wynagrodzenia regulują wskazane przez ten Sąd przepisy art. 288 k.p.c., art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 z późn.zm) oraz przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r., poz. 518). Przepisy te zostały zacytowane przez Sąd I instancji, nie ma zatem potrzeby ponownego ich przytaczania.

W przedmiotowej sprawie biegły laryngolog J. L. sporządził w dniach 5-6 marca 2016r. opinię uzupełniającą sądowo-lekarską do opinii z dnia 30 listopada 2015r.

W załączonym do opinii rachunku biegły wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia za sporządzenie przedmiotowej opinii uzupełniającej w kwocie 338,94 zł, w tym 280,24 zł tytułem wynagrodzenia oraz 58,70 zł tytułem kosztów jej wydania. W karcie pracy biegłego, biegły wykazał, że sporządzenie opinii uzupełniającej zajęło mu 6 godzin.

Należy wskazać, że Sąd Rejonowy dokonał analizy rachunku przedstawionego przez biegłego tj. zarówno wykazanych godzin pracy, przyjętej stawki godzinowej jak i kosztów sporządzenia opinii i uznał wysokość wynagrodzenia za uzasadnioną, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Podkreślić należy, że rolą Sądu jest ocena nakładu pracy biegłego i adekwatności żądanego wynagrodzenia. Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Jednak ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, podany zatem w rachunku czas poświęcony na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 18 sierpnia 1959r., I CZ 82/59 (OSNCK 1961/2/41) wskazując, że jeżeli nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 22 lipca 2013r., I ACz 1176/13, LEX nr 1362758).

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w niniejszej sprawie, by biegły laryngolog wykazał wygórowaną liczbę godzin potrzebnych do wydania opinii uzupełniającej. Również przyjęta stawka godzinowa znajduje oparcie w powołanych wyżej przepisach a koszty wydania opinii są uzasadnione.

Nadto należy zwrócić uwagę, że zarzuty powoda podniesione w zażaleniu mają charakter zarzutów merytorycznych pod adresem opinii oraz stanowią polemikę z oceną biegłego. Powód zarzuca, że opinia uzupełniająca nie spełnia kryteriów rzeczowości, merytoryczności i obiektywizmu, nie udziela odpowiedzi na pytania powoda i stanowi powtórzenie wniosków z opinii głównej. Taka ocena opinii – zdaniem strony żalącej – powinna prowadzić do odmowy przyznania wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska strony skarżącej.

Należy podkreślić, że zarzuty merytoryczne do opinii Sąd orzekający bierze pod uwagę przy ocenie materiału dowodowego w myśl art. 233 k.p.c., dokonując tej oceny w celu rozstrzygnięcia sporu. Zgodnie z założeniami tego przepisu Sąd dokonuje również oceny opinii biegłych, w tym opinii uzupełniających. Sąd ocenia opinię pod kątem rzeczowości, merytoryczności i obiektywizmu, nadto ocenia czy w opinii uzupełniającej biegły ustosunkował się do zarzutów strony i czy opinia ta prowadzi do wyjaśnienia zastrzeżeń i wątpliwości.

Natomiast zarzuty merytoryczne do opinii biegłego nie mają znaczenia dla oceny nakładu pracy i kosztów poniesionych przez biegłego w kontekście przyznania mu wynagrodzenia. W szczególności bez znaczenia dla wysokości przyznanego wynagrodzenia pozostaje krytyczna ocena stanowiska biegłego i polemika z jego wnioskami. Wynagrodzenie przyznawane jest bowiem biegłemu za wykonaną pracę, niezależnie od tego czy strony zgadzają się z wnioskami biegłego.

Reasumując, wynagrodzenie przyznane biegłemu przez Sąd I instancji za sporządzenie uzupełniającej opinii pisemnej w przedmiotowej sprawie jest adekwatne do nakładu pracy a zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 k.p.c. w zawiązku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia